

Источната погранична линия на България (черноморската граница) има дължина около 300 километра; тя се започва от точката на юг от Мангалия, върви по бръга на Черно-море и достига точката, лежаща на бръга на морето въ Атланманский заливъ, отъ която се начева Турско-Българската граница.

Пограничната линия мѣжду България и Турция е най-дългата отъ всичкитѣ други граници — 760 километра. Спорѣдъ акта на Европейската Делимитационна Коммиссия отъ 1879 год. и рапорта на областний инженеръ Михаиловичъ, до директора на общественнитѣ сгради въ бившата Источна Румелия, отъ 1880 год., тя има слѣдующето положение.

Започва се отъ началната точка на бръга на Черно-море, която се намира въ пресѣчението на талвега на оврага въ който си вдава Атланманский заливъ съ този послѣдний. Въпросния заливъ съставлява южната частъ на Дяволский заливъ, който е заграденъ: отъ сѣверъ съ носъ Кюпру-Бурну, а отъ югъ — съ Атланманский носъ. Отъ къмъ сѣверната частъ той е заграденъ още и съ едно плато: лежаще на устието на р. Аланъ-Кайрякъ дере или Дявола дере.

Отъ началната тѣзи точка пограничната линия, като напуска морский бръгъ, направлява се право къмъ западъ, възлиза по самия талвегъ на горѣпоменатий оврагъ за да достигне точката отъ гдѣто почва водоразделната линия мѣжду водитѣ на Кара-Агачъ-су, на югъ и Аланъ-Кайрякъ или Дяволско-дере, на сѣверъ и, безъ да измѣнява направлението си, върви по-нататкъ по водораздѣла, край селцата Кара-Топракъ и чифлика Муса-Кьой, остаючи на Турция и достига до връха на Дразний-Баиръ, из сѣверозападъ отъ поменатий чифликъ (гледай карта № 3). Отъ послѣдний връхъ границата се обръща на югозападъ; върви по пѣтя, който върви върху самия водораздѣлъ на Дразни-Баиръ, като минава на едно доста блиско разстояние на истокъ отъ селцето Дели-Рашко (въ България) и, слѣдъ като изминава това послѣдното, извърща се почти право на югъ край връха Остра-Чука и стига връха Хаджийкий-Баиръ. Отъ тукъ пограничната линия се обръща изново къмъ западъ, направлява се по водораздѣлната линия на връховетъ на сѣверъ с отъ Вижца, което остана въ Турция и по билото на тѣзи, мѣжду селата Калово и Дуденово, достига едно подиръ друго връховетъ: Св. Илия, Ювакъ (Жевакъ) и Босна, като въ това си движение оставя на югъ въ Турция селата: Калово и Конякъ, а на сѣверъ въ България селото Дуденово и манастира Св. Илия, расположенъ на връха Босна, до самата погранична линия. Отъ този пунктъ границата продължава да се направлява все отъ истокъ къмъ западъ; минава мѣжду селата Урумъ-Кьой (въ България) и разваленото село Каранлъжъ (въ Турция) пакъ по водораздѣлната линия на Странжа, прѣприча слѣдъ това прѣзъ връха Чаталъ-Тарла и добира до Екичечилеръ (Екиччи) баиръ, прво на югъ отъ Алагюнъ Българско и Турско, които оставатъ въ България.

Мѣжду връха Екиччи и лежащия този право на югъ отъ него — Османъ-баиръ, пограничната линия има направление право отъ сѣверъ къмъ югъ, а отъ този послѣдний за по-нататкъ се обръща къмъ истокъ-югоистокъ, което направление на движението си държи само на около $1\frac{3}{4}$ километра. Слѣдъ изминаването, обаче, на това пространство тя (границата) възвива пакъ на югъ, извървява подъ това направление около